4.3.70 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 50/1

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 394/70

af 2. marts 1970

om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for sukker

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS KOMMISSION HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om den fælles markedsordning for sukker[1] – særlig artikel 17, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 766/68 af 18. juni 1968 om fastsættelse af almindelige regler for eksportrestitutioner inden for sukkersektoren[3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2488/69[4], er der – foruden bestemmelser af almindelig art – åbnet mulighed for licitationer til fastsættelse af restitutionsbeløbet. Gennemførelsesbestemmelserne til nævnte forordning er udstedt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 839/68 af 28. juni 1968 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende eksportrestitutioner for sukker[5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1965/69[6]. Da forordning (EØF) nr. 839/68 gentagne gange er blevet ændret, og da ændringer pånу er nødvendige, er det hensigtsmæssigt, særlig af hensyn til overskueligheden, at gennemførelsesbestemmelserne vedrørende eksportrestitutionerne sammenfattes i en ny forordning;

for at sikre ligelig behandling af alle interesserede parter inden for Fællesskabet bør de licitationer, der afholdes af medlemsstaterne, være i overensstemmelse med ensartede principper;

for at alle interesserede parter kan have mulighed for at indgive licitationsbud, er det nødvendigt, at licitationer offentliggøres. Den størst mulige kreds af interesserede parter i alle medlemsstater kan især underrettes om en given licitation ved, at der – ud over eventuelle offentliggørelser i de enkelte medlemsstater – foreskrives bekendtgørelse af enhver licitation i *De Europæiske Fællesskabers Tidende;*

for at lette eksportforretninger bør der åbnes mulighed for vedvarende licitationer, inden for hvis rammer tidsbegrænsede licitationer skal gennemføres, uden at det for hver enkelt tidsbegrænset licitation er nødvendigt at afvente fællesskabsforanstaltninger;

i betragtning af licitationens formål bør kun sådanne bud nyde fremme, som indeholder de til deres bedømmelse nødvendige oplysninger, og ved hvis indgivelse der er indgået visse forpligtelser, som sikrer, at eksportlicens vil blive begæret for den mængde, for hvilken bud antages;

da formålet med licitationen er at fastsætte restitutionens størrelse, skal det bud antages, der kræver den laveste restitution. I tilfælde, hvor en maksimumsmængde fastsættes, er det desuden nødvendigt at foreskrive regler for en opdeling af denne mængde overensstemmende med størrelsen af den i de pågældende licitationsbud anførte restitution. Dog bør den bydende ikke være forpligtet til at vedstå sit bud, såfremt hans bud i et sådant tilfælde kun ville blive antaget for så vidt angår en mængde, der ligger under en af ham i givet fald i buddet angiven størrelse;

i betragtning af de hurtigt indtrædende ændringer i kurser og noteringer for sukker og i betragtning af skik og brug i international handel med sukker er det påkrævet, at de bydende inden for en kort frist får underretning om antagelsen af deres bud. Af samme grund bør der gives den bydende mulighed for at gøre sit buds gyldighed betinget af, at der inden et bestemt tidspunkt træffes beslutning om restitutionens maksimumsbeløb. For ikke at fordreje konkurrencen mellem de bydende er det nødvendigt, at medlemsstaterne gennemfører bedømmelsen af licitationsbuddene uden adgang for offentligheden;

der kan indtræde markedssituationer, i hvilke den tilsigtede udførsels økonomiske aspekter gør det nødvendigt, i stedet for at fastsætte et maksimumsbeløb for restitutionen, at undlade at gennemføre licitationen;

fastsættelsen af restitutionerne sker generelt ved en enkelt for alle produkter af en kategori fastlagt retsakt. I særlige tilfælde kan det dog være formålstjenligt at fastsætte restitutionerne ved retsakter af forskellig karakter;

[1] EFT nr. 308 af 18.12.1967, s. 1.
[2] EFT nr. L 314 af 15.12.1969, s. 6.
[3] EFT nr. L 143 af 25.6.1968, s. 6.
[4] EFT nr. L 314 af 15.12.1969, s. 12.
[5] EFT nr. L 151 af 30.6.1968, s. 47.
[6] EFT nr. L 250 af 4.10.1969, s. 24.

kandissukker, der fremstilles på basis af hvidt sukker eller på basis af raffineret råsukker, udviser i talrige tilfælde en polarisation på under 99,5°. I betragtning af det anvendte råstofs høje renhedsgrad bør der for dette kandissukker fastsættes en restitution, der ligger den for hvidt sukker ydede restitution så nær som muligt. Dette kandissuker bør defineres nøjagtigt:

det er nødvendigt at præcisere den loco-pris, der eventuelt kan medføre, at det i forordning (EØF) nr. 766/68, artikel 7 nævnte basisbeløb for restitutionen må ændres i tiden mellem de ordinære fastsættelser;

med henblik på en ligelig behandling af alle interesserede parter inden for Fællesskabet er det nødvendigt at fastlægge en ensartet metode til bestemmelse af visse produkters saccharoseindhold. I de tilfælde, i hvilke det totale indhold af anvendt saccharose ikke kan bestemmes, må særlige regler dog fastsættes;

for så vidt angår siruper med relativ lav renhedsgrad bør det i forordning (EØF) nr. 766/68, artikel 8, stk. 1 omhandlede saccharoseindhold fastsættes som en anslået størrelse under hensyntagen til de pågældende sirupers indhold af ekstraherbart sukker. Hvad angår siruper med særlig lav renhedsgrad er det berettiget at gøre brug af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 766/68, artikel 7, stk. 5 og ikke yde nogen restitution for disse siruper;

i betragtning af de ændringer, der er foretaget i de hidtil anvendelige gennemførelsesbestemmelser, er det hensigtsmæssigt at tilpasse Kommissionens forordning (EØF) nr. 1965/69 af 3. oktober 1969 om vedvarende licitation til bestemmelse af eksportrestitutionen for hvidt sukker[1]), ændret ved forordning (EØF) nr. 2444/69[2]), samt Kommissionens forordning (EØF) nr. 224/70 af 5. februar 1970 om vedvarende licitation til bestemmelse af eksportrestitutionen for roeråsukker[3]);

de i denne forordning foreskrevne foranstaltninger stemmer overens med udtalelse fra forvaltningskomiteen for sukker,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Fremgangsmåden ved licitation

Artikel 1

1. Hver medlemsstat udfærdiger en licitationsbekendtgørelse. Licitationsbekendtgørelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Herudover kan medlemsstaten andetsteds offentliggøre licitationsbekendtgørelsen eller lade den offentliggøre.

2. Offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sker mindst 10 dage før udløbet af fristen for buddenes indgivelse.

Ved en speciel licitation sker offentliggørelsen senest en måned efter ikrafttrædelsen af den fællesskabsretsakt, der har foreskrevet licitationen.

3. Licitationsbekendtgørelsen angiver licitationsvilkårene, særligt den for den pågældende licitation fastsatte gyldighedsperiode for eksportlicenserne samt i givet fald restitutionens maksimumsbeløb og det pågældende produkts maksimumsmængde.

Artikel 2

1. Såfremt situationen på sukkermarkedet inden for Fællesskabet gør det nødvendigt, kan en vedvarende licitation åbnes. I den vedvarende licitations gyldighedsperiode afholdes tidsbegrænsede licitationer.

2. Offentliggørelsen af bekendtgørelsen om den vedvarende licitation har alene til formål at åbne licitationen. I den vedvarende licitations gyldighedsperiode kan bekendtgørelsen ændres eller erstattes af en anden. Den ændres eller erstattes, såfremt der i gyldighedsperioden indtræder en ændring i licitationsvilkårene.

3. I tilfælde af en vedvarende licitation gælder de følgende artikleres bestemmelser for hver tidsbegrænset licitation.

Artikel 3

1. De interesserede parter deltager i licitationen ved at indgive skriftlige bud mod kvittering for modtagelsen eller ved anbefalet brev, telex eller telegram, rettet til det af vedkommende medlemsstat udpegede organ.

2. I buddet skal angives:

a) licitationens betegnelse,

b) den bydendes navn og adresse,

c) art og mængde af den til udførsel bestemte vare; for så vidt angår råsukker udtrykkes den til udførsel bestemte mængde i en råsukker-mængde af standardkvaliteten,

d) det foreslåede restitutionsbeløb pr. 100 kilogram.

Supplerende oplysninger kan kræves.

3. Et bud er kun gyldigt, såfremt

a) det inden udløbet af fristen for indgivelse af bud er godtgjort, at den bydende har stillet den i forbindelse med licitationen krævede sikkerhed;

[1]) EFT nr. L 250 af 4.10.1969, s. 24.
[2]) EFT nr. L 310 af 11.12.1969, s. 13.
[3]) EFT nr. L 29 af 6.2.1970, s. 27.

b) den bydende vedlægger buddet en erklæring, i hvilken han forpligter sig til for så vidt angår den mængde af den til udførsel bestemte vare, for hvilken hans bud i givet fald antages, at begære eksportlicens og stille den herfor nødvendige sikkerhed.

4. Et bud kan indeholde den betingelse, at det kun anses for indgivet,

a) hvis der på dagen for udløbet af fristen for indgivelse af bud træffes beslutning om restitutionens maksimumsbeløb,

b) hvis buddets antagelse omfatter den samlede i buddet angivne mængde eller en bestemt del deraf.

5. Et bud, som ikke indgives overensstemmende med de i denne artikel fastsatte betingelser, eller som indeholder andre end de i licitationsbekendtgørelsen omhandlede betingelser, lades ude af betragtning.

6. Et indgivet bud kan ikke trækkes tilbage.

Artikel 4

1. Den for deltagelse i licitationen nødvendige sikkerhedsstillelse andrager:

a) 1,00 regningsenhed pr. 100 kilogram hvidt sukker eller råsukker,

b) 0,20 regningsenheder pr. 100 kilogram melasse.

2. Sikkerheden stilles efter den bydendes valg i rede penge eller i form af en garanti, stillet af et kreditinstitut, som opfylder de af den enkelte medlemsstat fastlagte kriterier.

De i foregående afsnit kriterier meddeles af hver medlemsstat Kommissionen, der underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 5

Medlemsstaternes kompetente organer bedømmer licitationsbuddene uden adgang for offentligheden. Deltagerne i bedømmelsen har tavshedspligt.

Artikel 6

1. Det kan besluttes, at resultatet af licitationen eller af en bestemt tidsbegrænset licitation ikke skal gennemføres.

2. Finder bestemmelserne i stk. 1 ikke anvendelse, antages, med forbehold af reglerne i stk. 3 og 4, ethvert bud, som ikke overstiger restitutionens maksimumsbeløb.

3. Er der for licitationen fastsat en maksimimsmængde, antages det bud, som angiver den laveste restitution. Opbruges maksimumsmængden ikke ved dette bud, antages, indtil maksimumsmængden er opbrugt, de bud, der herefter svarer til de laveste restitioner.

4. Såfremt den i stk. 3 nævnte fremgangsmåde ville føre til, at maksimumsmængden ved antagelse af et givet bud ville blive overskredet, antages det pågældende bud kun for så vidt angår den mængde, der er nødvendig for at nå maksimumsmængden.

De bud, der angiver den samme restitution, antages forholdsmæssigt i forhold til de i buddene angivne mængder, såfremt summen af de i de pågældende bud nævnte mængder ville overskride maksimumsmængden.

Artikel 7

1. Et buds antagelse medfører:

a) ret til at få udstedt en eksportlicens med den i buddet nævnte restitution for den mængde, for hvilken buddet er antaget,

b) forpligtelse til at begære eksportlicens for denne mængde.

2. Den ret og den forpligtelse, der følger af et buds antagelse, kan ikke overdrages. Retten kan kun udøves og forpligtelsen kun opfyldes inden for en frist af 18 dage fra dagen efter dagen for indgivelsesfristens udløb.

Artikel 8

1. Den pågældende medlemsstats kompetente organ underretter uopholdeligt alle bydende om resultaterne af deres deltagelse i licitationen. Derudover tilstiller dette organ dem, hvis bud er antaget, en erklæring om antagelse.

2. Erklæringen om antagelse indeholder mindst:

a) licitationens betegnelse,

b) den mængde, for hvilken buddet er antaget,

c) den restitution, der skal ydes pr. 100 kilogram for den under litra b nævnte mængde.

Artikel 9

1. Bortset fra force-majeure-tilfælde frigives den i forbindelse med licitationen stillede sikkerhed kun for den mængde, for hvilken

a) den bydende

- ikke har trukket sit bud tilbage

og

- har begæret eksportlicens, på grundlag af buddets antagelse, inden for den fastsatte frist og efter opfyldelse af de foreskrevne betingelser

eller

b) buddet er blevet forkastet.

Sikkerhedsstillelsen frigives straks.

2. I tilfælde af force majeure bestemmer den pågældende medlemsstats kompetente organ de foranstaltninger, det anser for nødvendige i betragtning af de anførte omstændigheder.

AFSNIT II

Almindelige bestemmelser

Artikel 10

I særlige tilfælde kan restitutionsbeløbet fastsættes ved fællesskabsretsakter af forskellig karakter.

Artikel 11

I de tilfælde, i hvilke forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 17 anvendes, er kandissukker sukker, der

a) består af krystaller med en længde af mindst 5 millimeter, udvundet ved afkøling og langsom krystallisering af en tilstrækkeligt koncentreret sukkeropløsning,

og

b) udviser et polarimetrisk konstateret saccharoseindhold af mindst 96 vægtprocent i relation til tørstoffet.

Artikel 12

Den i forordning (EØF) nr. 766/68, artikel 7, stk. 4, første afsnits begyndelse nævnte loco-pris er den, der til enhver tid sidst er kommet til Kommissionens kundskab.

Artikel 13

1. I de tilfælde, i hvilke bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 766/68, artikel 8, stk. 1 anvendes, og med forbehold af bestemmelserne i stk. 2 og 3 er saccharoseindholdet – i givet fald inklusive indholdet af andet, til saccharose omregnet sukker –, det totale sukkerindhold, der fremkommer ved anvendelse af Lane og Eynon-metoden (kobberreduktionsmetoden) på den efter Clerget-Herzfeld's metode indverterede opløsning. Det efter denne metode konstaterede totale sukkerindhold omregnes til saccharose ved multiplikation med koefficienten 0,95.

2. For så vidt angår siruper, hvis renhedsgrad andrager 85% og derover, men mindre end 94,5% bliver saccharoseindholdet – i givet fald inklusive indholdet af andet, til saccharose omregnet sukker – fastlagt som 73 vægtprocent i relation til tørstoffet. Den procensats, der udtrykker sirupernes renhedsgrad, beregnes ved at dividere det totale sukkerindhold med indholdet af tørsubstans og multiplicere resultatet med hundrede. Det totale sukkerindhold bestemmes efter den i stk. 1 nævnte metode, indholdet af tørsubstans efter den aerometriske metode.

3. For så vidt angår karameliseret sukker, der udelukkende er fremstillet af sukker under tarifnummer 17.01 B i den fælles toldtarif, bestemmes indholdet af saccharose – i givet fald inklusive indholdet af andet, til saccharose omregnet sukker – ved konstatering af tørsubstansindholdet. Tørsubstans-indholdet bestemmes på grundlag af vægtfylden af den i vægtforholdet 1:1 fortyndede opløsning. Resultatet af bestemmelsen af tørsubstansindholdet omregnes til saccharose vef multiplikation med koefficienten 1.

For så vidt angår det nævnte karameliserede sukker kan dog på begæring den faktisk anvendte saccharose – i givet fald inklusive andet, til saccharose omregnet sukker – konstateres og lægges til grund, såfremt dette sukker er fremstillet under toldkontrol eller under en administrativ kontrol, der frembyder tilsvarende sikkerhed.

4. Det i forordning (EØF) nr. 766/68, artikel 7, stk. 1 nævnte basisbeløb gælder ikke for siruper, der udviser en renhedsgrad på mindre end 85%.

Artikel 14

1. Forordning (EØF) nr. 839/68 ophæves.

2. Forordning (EØF)nr. 839/68 forbliver dog med hensyn til de licitationer og, i tilfælde af en vedvarende licitation, med hensyn til de tidsbegrænsede licitationer, der er afholdt i den nævnte forordnings gyldighedsperiode, anvendelig.

3. I artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1965/69 og (EØF) nr. 224/70 erstattes ordene »forordning (EØF) nr. 839/68« med ordene »forordning (EØF) nr. 394/70«.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft den 5. marts 1970.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 1970.

På Kommissionens vegne

Jean REY

Formand